

PRZYŚCIENNIK (1) *sb m*

D pl przyściennikóm.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sąsiad, mieszkaniec przyległego terytorium: Tęy Innotefcentiiéy pozwu [przeciw sąsiadom przyściennym] formę znaydziefz w Metrice w części trzećiéy. Ták przeciwko powodowéy ftronie, iáko y przeciwko przyściennikóm. SarnStat 463.

Synonimy: granicznik, sąsiad.

Cf ŚCIENNIK

KO